

En brændende kærlighed til Kristus

David Wilkerson November 14, 2011

Hvad betyder ordet 'passion' for dig som kristen? Jeg tænker, at passion i dets sandeste betydning ikke kan defineres af nogen ordbog. Lad mig vise dig fra Skriften, hvad jeg tror det betyder, at have en passion eller brændende kærlighed til Kristus.

Når jeg læser Bibelen, ser jeg en brændende kærlighed til Jesus i en tiltagende lydighed overfor hans Ord. De fleste af os tænker på lydighed som en personlig, individuel overholdelse af Guds bud. Men lydighed overfor hans Ord indbefatter meget mere end det. Det er ikke kun en personlig efterstræbelse, men et inderligt ønske for Kristi legemes skyld.

Under den Gamle Pagt, var en brændende kærlighed til Gud for det meste en individuel bestræbelse. I enhver mørk tidsalder har der fremstået en person med et inderligt ønske om at adlyde Guds Ord og være i hans tjeneste. Gud oprejste Abraham i sådan en periode. Abraham fulgte Herren blandt fjendtlige nationer, og hans inderlige tro gjorde ham til alle nationers fader.

Jeg tænker også på Noa. Da Herren ikke længere kunne holde menneskehedens ondskab og vold ud, var der Noa, som adlød Guds Ord uden at vakle. Han repræsenterede det, som kom fra Gud, i en hensynsløs tidsalder, og prædikede retfærdighed. Det samme gjorde sig gældende for Enok, som vandrede med Gud hele livet. I andre mørke perioder var der en Isak eller en Jakob.

Senere, da sandheden stod for fald i Israel, så Efterstræbte Samuel inderligt Herren. Der var også David, hvis kærlighed til Gud viste sig i hans ærbødighed og ærefrygt for hans bud. I enhver frafalden generation var der gudfrygtige profeter, som stræbte efter Gud og talte hans Ord. Jeg tænker her på Esajas, Ezekiel og alle de mindre profeter.

Men gennem disse tidsaldre forblev brændende kærlighed til Gud for det meste en individuel stræben. Hvorfor? Der var endnu ikke et legeme af troende, med et herskende hoved. Kristus var endnu ikke kommet. Han havde endnu ikke "givet hver enkelt del dens plads på legemet, som han ville det." (1. Kor. 12, 18). Det skete først efter Jesu død og opstandelse. Paulus erklærer, "I er Kristi legeme og hver især hans lemmer." (12, 27).

Under den Nye Pagt, ser Gud efter mere end en individuel stræben efter Kristus. Det er ikke nok for os, at fjerne os selv fra et frafaldent religiøst system og erklære, "Jeg vil have en brændende kærlighed til ham, som ingen anden." Jeg kender mange kristne tjenere som dele sådanne åndelige ambitioner. Enhver sand troende ønsker at bevare en rødglødende kærlighed til Kristus.

Men vores egne stræben efter Kristus kan ikke være det eneste, vi bygger på. Gud er ikke interesseret i kun at have en åndsfyldt mand eller kvinde, eller en fuldt overgivet hyrde i en menighed, der er gået på kompromis. Sådan er det ikke ifølge hans Ord.

Paulus forbyder os at sige som foden, »Jeg er ikke hånd, altså hører jeg ikke til legemet,« er den dog alligevel en del af legemet. (12, 15). Han siger, Øjet kan ikke sige til hånden: »Jeg har ikke brug for dig,« eller hovedet til

fødderne: »Jeg har ikke brug for jer." (12, 21). Det Paulus siger her er, "Alt hvad du gør, uanset om det er godt eller skidt, lidelse eller velsignelse, så har det indflydelse på hele legemet. Din synd er ikke længere kun en personlig sag. Hvordan du levet og hvad du efterstræber, betyder noget for alle medlemmerne af Kristi legeme."

Vi kan ikke adskille vores individuelle passion for Kristus fra en ægte byrde og passion for hele legemet.

Du kan bede og kæmpe mod dine synder og fejl; og græde, "Herre, fjern min lunkenhed. Udfri mig fra disse vaner." Men beder og kæmper du også mod synden og lunkenheden i Guds menighed?

Vores liv er velsignet som et resultat af vores personlige passion; Med sådan en nidkærhed kommer Guds fred, hvile og gunst. Men er du tilfreds med at være en ø af glæde? Er du glad for kun at følge Jesus mens alle andre omkring dig, som udgør Kristi legeme, lider?

Råbet fra det inderste af din sjæl om en helligere vandring, kom ikke fra noget helligt i dig. Herren har lagt den hunger i dig. Hans Ånd har vækket dig og berørt dit hjerte. Og han gjorde det med dette formål: "For at udruste de hellige til at gøre tjeneste, så Kristi legeme bygges op." (Ef. 4, 12). Guds Ånd tænder en brand i os, så gnisten rammer andre! Det er meningen, at vores passion skal fænge dem, der er omkring os.

Ægte passion for Herren begynder med en ting: lydighed. Johannes opsummerer dette på en enkel måde: "For dette er kærligheden til Gud: at vi holder hans bud." (1. Johs. 5, 3). Det kan ikke lade sig gøre, at have en brændende kærlighed til Jesus uden også at være lydige overfor hans befalinger. Vi kan piske alle mulige følelser op i forsøget på, at føle en inderlig kærlighed til Kristus. Men vi kan ikke have sand passion for ham, hvis vi ikke adlyder hans åbenbarede Ord.

Idet jeg søgte Herren om det at øge kærligheden til Kristus, så viste Ånden mig hen til to områder.

1. Vi skal se på Kristi lære om ydmyghed.

"Den, der ophøjer sig selv, skal ydmyges, og den, der ydmyger sig selv, skal ophøjes." (Mat. 23, 12). Jesus sagde dette til folket, men især til sine egne disciple. Jesu budskab var klart: Den selvophøjede person er ikke i stand til at have en ægte kærlighed til ham.

Først forklarer Jesus den selvophøjede troende og derefter bebrejder han ham: "Da talte Jesus til skarerne og sine disciple og sagde: »De skriftkloge og farisæerne sidder på Moses' stol. Alle deres gerninger gør de for at vise sig for mennesker; de går jo med brede bederemme og med lange kvaster; de ynder at sidde til højtbords ved fester og at sidde øverst i synagogen og lade sig hilse på torvet, og at folk kalder dem rabbi. ... Men den største blandt jer skal være jeres tjener. Den, der ophøjer sig selv, skal ydmyges, og den, der ydmyger sig selv, skal ophøjes." (23, 1 og 5-7, 11-12).

Jesus siger, at den selvophøjede person er uærlig, når han siger, at han sidder på "Moses' stol" - hvilket betyder, at han har Guds Ords autoritet. Denne person ved hvad Skriften siger om en ren og hellig vandring og er meget præcis i sin tolkning af det Ord til folket. Men hans eget liv står ikke mål med det han lærer andre. Om sådanne mennesker siger Jesus, "Alt det, de siger til jer, skal I derfor gøre og overholde, men I skal ikke gøre, som de gør, for de gør ikke selv, hvad de siger." (23, 3). Med andre ord, "Følg ikke deres eksempel. For de lever en løgn."

Sådanne mænd praktiserer den værste form for selvophøjelse ved at placere sig selv over loven. De tøver ikke med at lægge tunge byrder af ofre på Guds folk. Men selv løfter de ikke en finger for at adlyde de samme love.

Hvis vi er helt ærlige overfor Gud, så må vi tilstå lignende synder. Nogle gange lever selv de mest nidkære blandt os ikke op til det de siger. Som Jesus påpeger, "I siger, men I gør ikke."

Paulus spørger. "Du, som belærer andre, du belærer ikke dig selv! Du, som prædiker, at man ikke må stjæle, du

stjæler selv!" (Rom. 2, 21). Med andre ord siger han, "Det er godt, at du prædiker mod disse syndere. Men du gør ikke op med dem i dit eget hjerte."

Helligånden vil ikke lade mig dække over disse Kristi ord. Han siger til mig, "David, ønsker du virkelig en brændende kærlighed til Jesus? Så lad mig gå dybt ind i dit hjerte. Jeg bliver nødt til at vise dig din uærlighed i alle de områder, du har behov for at gøre noget ved. Jeg ønsker at måle dit liv og din tjeneste i forhold til det Ord."

Dette er nøglepunktet for os alle: Er du villig til at åbne dit hjerte for hans Ord? Vil du angre og vende dig væk fra al uærlighed og hykleri? Vil du bede Helligånden om at overbevise dig om alt selvophøjelse, som er i dig?

Jesus siger, at det selvophøjede menneske også elsker anerkendelse og ære.

"Alle deres gerninger gør de for at vise sig for mennesker; de går jo med brede bederemme og med lange kvaster; de ynder at sidde til højre og venstre ved fester og at sidde øverst i synagogen og lade sig hilse på torvet, og at folk kalder dem rabbi." (Matt. 23, 5-7). Jesus taler om religiøse ledere her. Han siger, "Disse mænd elsker rampelyset. De ønsker de bedste pladser ved offentlige forsamlinger. Og de elsker at blive genkendt på gaden."

Jeg kan ikke fordømme nogen pastor eller evangelist for selvophøjelse, for jeg er lige så skyldig som enhver anden. Når nogen spurgte min kone om hvor mange bøger jeg har skrevet, svarede hun, "Jeg tror det er omkring tolv." Hurtigt brød jeg ind og sagde, "Nej, faktisk er det tredive." Når andre spurgte om hvor mange, der kommer til møderne i Times Square Church, svarede Gwen, "Jeg er ikke sikker, men det er hundredvis, som kommer til møderne." Jeg pointerede, "Nej, skat., det er tusinder."

Jesus advarer os, "I må ikke lade jer kalde rabbi; for én er jeres mester, og I er alle brødre." (Mat. 23, 8). Kristus viser os igen, at vores selvophøjelse ikke kun er en personlig, individuel synd. Han påpeger, at "I alle er brødre og søstre. Og du er kun en af mange, så du behøver ikke være så vigtig. I er alle medlemmer af mit legeme og jeg er jeres hoved."

Jesus siger endvidere, "Den, der ophøjer sig selv, skal ydmyges, og den, der ydmyger sig selv, skal ophøjes." (Mat. 23, 12). Det er vigtigt, at vi ikke misforstår Jesus her. Ydmyghed er ikke kun det modsatte af selvophøjelse. Det er mere end at gøre hvad vi siger, eller tage sædet på bagerste række, eller gøre gode gerninger uden at fortælle alle og enhver om det. Selvfølgelig er det godt og acceptabelt i Guds øjne, men intet af det gør os ydmyge.

For det første er det sikreste bevis på, at en eller anden ikke er ydmyg, at han tror han er det. Så du skal ikke tro, at du er ydmyg fordi du er sagtnodig, stille, selvfornedrende eller selvfornægtende. Du viser ikke ydmyghed ved at ignorere lovprisning eller holde dig selv nede. Sand ydmyghed handler kun om én ting: total afhængighed af Herren.

2. Kristi lære om tillid handler om at have kærlighed til ham.

Her er Guds perspektiv på hvordan vi vokser i vores kærlighed til Kristus. Vi ser vores behov for ydmyghed. Og kernen i ydmyghed er total afhængighed af Herren. Ordet 'afhængighed' betyder, 'tillid i alt og alle ting.'

Kun total og fuldstændig tillid gør et menneske ydmygt. Det betyder, at man ikke har nogen agenda, opgiver sin egenrådighed og giver afkald på alle rettigheder. Det betyder også, at kende hvem der har magt over alle ting og vende sig til ham i tro for hans hjælp. Sand tillid stopper ikke med at sige, 'jeg er svag'. Den siger også, 'han er stærk'. Denne tillidsfulde afhængighed kræver ydmyghed.

Peter skriver, "Ydmyg jer derfor under Guds stærke hånd, så vil han ophøje jer, når tiden kommer." (1 Peter 5, 6). Hvordan ydmyger vi os under Guds stærke hånd? Peter fortæller os det i næste vers, "Kast al jeres bekymring på ham, for han har omsorg for jer." (5, 7). Apostlen gør det enkelt: "Ydmyg dig ved at kaste dine bekymringer på Herren. Ydmyghed kræver tillid. For at være ydmyg må du stole på Guds godhed mod dig."

Jesus var selv et eksempel på dette, "Jesus Kristus ... gav afkald på det (at være lige med Gud), tog en tjeners skikkelse på og blev mennesker lig; og da han var trådt frem som et menneske, ydmygede han sig og blev lydige

indtil døden, ja, døden på et kors." (Fil. 2, 7-8). Hvordan ydmygede Jesus sig? "Han blev lydige indtil døden – selv døden på et kors." (2, 8).

Jesus er vores eksempel på en ydmyg mand. Herren, som skabte alt, og for hvem alt var skabt, var fuldstændig afhængig af sin Far. Vi ser Kristi kærlighed til Faderen, ikke kun i hans lange nætter i bøn eller i de mirakler, han udførte, men i hans totale afhængighed. Jesus sagde igen og igen:

"Jeg kan intet gøre af mig selv; som jeg hører, dømmes jeg, og min dom er retfærdig, for jeg søger ikke at gøre min egen vilje, men hans vilje, som har sendt mig." (Johs. 5, 30). "Jeg gør intet af mig selv; men som Faderen har lært mig, sådan taler jeg. Og han, som har sendt mig, er med mig; han har ikke ladet mig alene, for jeg gør altid det, der er godt i hans øjne." (8, 29-30).

Her er pointen i hele mit budskab: "Ja, Jesus havde en brændende kærlighed til Faderen. Og han beviste sin kærlighed ved sin lydige afhængighed af Faderen. Alt hvad Jesus gjorde og ofrede, var overhovedet ikke for sig selv. Jesu død og opstandelse havde alt at gøre med dannelse af sit legeme af troende. Hans sejr var helt for os: for dig, for mig, for alle gennem tiderne, som ville tro.

Selv en muslim vil kunne sige, "Jesus holdt Guds lov. Han gik ud i ørkenen og overvandt fristelse. Han vandt en stor sejr over Satan. Og han gjorde gode gerninger. Han elskede børnene og han hjalp enkerne og de fattige. Han helbredte også de syge og oprejste de døde. Og han blev selv oprejst fra de døde og for til himmelen. Ja, Jesus gav os et godt eksempel til efterfølgelse. Han vandt stor sejr, værdig til paradiset."

Men betydningen af Jesu sejr stopper ikke her. Vores Herres sejr over Satan gav os sejr over synd. Straffen, han betalte, var vores skyld, ikke hans egen. Hans død var vores død, og hans opstandelse var også vores. Han gjorde alt dette for at genforene os med Faderen. Hans formål var hele vejen igennem, at danne et legeme for sig selv og give hvert medlem den plads, der passer til ham eller hende.

Paulus fortæller os, "For ligesom de mange blev syndere ved det ene menneskes ulydighed, sådan skal også de mange blive retfærdige ved én enestes lydighed." (Rom. 5, 19). Jeg tror, der er et princip bag Paulus' udtalelse, som også gælder for os. Når alt kommer til alt, hvis den kristnes bitterhed kan 'forgifte mange' (se Hebr. 12, 15). Hvor meget mere vil en persons afhængighed af Gud velsigne mange?

Måske har du bedt stille for dig selv, mens du har læst dette budskab, "Herre, forny min kærlighed til Kristus." Hvis du har, så skal du være parat til at lade Guds Ånd granske dit hjerte. Han ønsker, at åbenbare alle områder for dig, hvor du er ulydig overfor hans Ord. Og du må være villig til at blive ledt og ydmyget ind i lydighed. Yderligere skal du forlade alle dine egne forestillinger om ydmyghed. Og sluttelig skal du udvikle en kærlighed for at adlyde hans Ord. Det vil være umuligt for dig, at behage ham, før hans bud er din glæde.

Hvis du ønsker, at efterstræbe Jesus i kærlighed, vil dit liv blive et laboratorium for hele Kristi legeme. Gud vil tillade dig at udholde ting, som ikke har noget at gøre med dit eget liv, men som er en lektie, som hans menighed skal lære. Lige nu undrer du dig måske over hvorfor du står overfor visse prøvelser, som simpelthen ikke giver mening. Det kan være, at Herren bruger dit eksempel som en tjeneste til en anden del af legemet. Han arbejder hele tiden i dig og former og danner dig til at ligne hans Søn. Og dette guddommelige værk i dig skal få en gnist til at springe i andre i forhold til lydighed.

Kære ven, jeg beder dig, gør dette til din bøn: "Herre, giv mig en kærlighed til dit Ord. Og gør mig lydige overfor din vilje. Jeg ønsker, at andre skal kunne se dit arbejde i mig. Gør mit liv til en magnet, som drager mange til dig."

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/469/>